

IX.

Til det kgl. Sundhedskollegium!

Det kgl. Sundhedskollegium har under 9. ds. tilsendt Justitsministeriet en af et trykt Bilag allerunderdanigst Ansøgning til Hans Majestæt Kongen om, at dets Medlemmer, derunder Assessores pharm., maa blive fritagne for de dem overdragne Hverv.

I denne Anledning paahviler det mig at tage under Overvejelse, om jeg kan finde det rigtigt at indgaa til Hans Majestæt Kongen med allerunderdanigst Forestilling om Ansøgningens Opfyldelse.

Ansøgningen er begrundet ved den Mangel paa Hensyntagen overfor det kgl. Sundhedskollegium, som Kollegiet i fornævnte trykte Bilag tillægger mig.

I denne Henseende angiver det kgl. Sundhedskollegium (Bilaget pag. 4), at Uoverensstemmelsen daterer sig fra den Dag, da jeg overtog Medicinalvæsenets Styrelse, altsaa den 24. Juli 1901. Dette er ikke rigtigt. Uoverensstemmelsen daterer sig først fra en noget senere Dato, nemlig fra den 31. August 1901, da jeg imod det kgl. Sundhedskollegiums Raad foranledigede oprettet et Apotek i Helsingø — og for første Gang gik imod Sundhedskollegiets Raad og Indstilling.

Det fremgaar nemlig klart af hele det kgl. Sundhedskollegiums Redegørelse, saavel af den nu fremkomne som af den, der ledsagede dets Besværing af 19. December f. A., at det kgl. Sundhedskollegium opfatter Forholdet mellem sig og Justitsministeriet saaledes:

1. Justitsministeriet er i alle Spørgsmaal, hvori det kgl. Sundhedskollegium sidder inde med en Viden, forpligtet til at indhente det ærede Kollegiums Raad.

2. Justitsministeriet er i alle Tilfælde forpligtet til at følge de saaledes indhentede Raad.

3. I alle de Tilfælde, hvor det kgl. Sundhedskollegium af egen Drift gør en Indstilling til Justitsministeriet, er Justitsministeren pligtig at følge denne Indstilling.

Det gør efter det kgl. Sundhedskollegiums Opfattelse ingen Forskel, om Justitsministeriet i nogle Tilfælde maatte være i Stand til ad anden og hurtigere Vej at skaffe sig sagkyndig Bistand. Og dette gør efter Sundhedskollegiets Opfattelse ikke en Gang nogen Forskel i saadanne Tilfælde, hvor den paagældende Sag har Hastværk og kun til Skade for betydelige Interesser kan afvente det ærede Kollegiums Betænkning.

Det gør efter det kgl. Sundhedskollegiums Opfattelse ej heller nogen Forskel, om Justitsministeriet enten betragter den paagældende Foranstaltning som uigennemførlig i Rigsdagen eller ikke anser just det af det kgl. Sundhedskollegium givne Øjeblik for belejligt og hensigtsmæssigt til dens Gennemførelse eller ikke finder det forsvarligt at lægge de nye økonomiske Byrder paa Befolkningen, som Sundhedskollegiets Forslag vilde føre med sig. Ej heller gør det efter det kgl. Sundhedskollegiums Opfattelse nogen Forskel, om de Raad, som det giver (f. Eks. ved Oprettelse af nye Apoteker) er lige stik imod de Krav og Ønsker, som Aar igennem har gjort sig stærkt gældende i store Kredse af Befolkningen.

Det, som det efter det kgl. Sundhedskollegiums Opfattelse kommer an paa, er at Justitsministeriet gør sig til en lydige Udfører af alt, hvad Sundhedskollegiet foreslaar og indstiller, og at Ministeriet, naar det ikke mener i første Omgang blindt at kunne følge Sundhedskollegiets Forslag og Indstilling, frembærer behørig Ansøgning for Kollegiet om undtagelsesvis Tilladelse til en Afvigelse.

Jeg paa min Side har en ganske anden Opfattelse. Jeg mener, at allerede fra første Begyndelse af har det kgl. Sundhedskollegium udført alle sine Forretninger under det kgl. danske Kancellis (nu Justitsministeriets) Overbestyrelse (jfr. Reskript af 13. Maj 1803), og at Sundhedskollegiet aldrig har haft Ret til at kræve at indtage den herskende Stilling, som det nu forlanger, og at saadant ikke i nogen Henseende kan begrundes paa en eneste af de Lovbestemmelser, paa hvilke det kgl. Sundhedskollegiums Virksomhed hviler. Men jeg mener tillige, at hvorledes nu end dette maatte opfattes, saa er det en klar og given Ting, at Grundloven af 5. Juni 1849 ved Ind-